

„Mina olen tõeline viinapuu ja mu Isa on aednik. Iga oksa minu küljes, mis ei kanna vilja, lõikab ta ära, ja igaihte, mis kannab vilja, ta puhastab, et see kannaks rohkem vilja. Teie olete juba puhtad sõna tõttu, mida ma teile olen rääkinud. Jääge minusse, ja mina jään teisse. Nii nagu oks ei suuda kanda vilja omaette, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minu külge. Mina olen viinapuu, teie olete oksad. Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab palju vilja, sest minust lahus ei suuda te midagi teha. Kes ei jää minu külge, heidetakse välja nagu oks, ja ta kuivab. Ja nad kogutakse kokku ja visatakse tulle ja nad põlevad ära. Kui te jääte minusse ja minu sõnad jäävad teisse, siis paluge, mida te iganes tahate, ning see sünnib teile. Selles on minu Isa kirgastatud, et te kannate palju vilja ja saate minu jüngriteks.

Nõnda nagu Isa on armastanud mind, olen minagi armastanud teid. Jääge minu armastusse! Kui teie peate minu kätte, siis te jääte minu armastusse, nõnda nagu mina olen pidanud oma Isa kätte ja jään tema armastusse. Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teis ja teie rõõm saaks täielikuks. Minu käsk on see: armastage üksteist, nagu mina olen armastanud teid! Ei ole olemas suuremat armastust kui see, et keegi annab elu oma sõprade eest. Teie olete mu sõbrad, kui te teete, mida ma teid käsin. Ma ei nimeta teid enam orjadeks, sest ori ei tea, mida ta isand teeb. Teid olen ma nimetanud sõpradeks, sest teile olen ma andnud teada kõik, mida ma olen kuulnud oma Isalt. Teie ei ole valinud mind, vaid mina olen valinud teid ja olen seadnud teid, et te lähete ja kannaksite vilja ja et teie vili jääks. Mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel. Selle käsu annan ma teile: armastage üksteist.“

(Johannes 15,1–17)

Armsad sõbrad!

Meie soovid lähevad täide Kristuses.

Viinapuu vajab, et aednik teda puhastaks ja tagasi lõikaks. Siis kannab ta head vilja. Kui ta kasvaks omatahiti, siis sirutaks ta oma võrsed igas suunas laiali, kogu jõud läheks väärtidesse ja vilja ei kannaks ta sugugi. Kui aednik aga viinapuud puhastab ja kärbib, ei saa ta küll kasvada iseenda meelt mööda, aga just niimoodi täidab ta oma ülesande. Alles heades viinamarjades tuleb ilmsiks viinapuu tõeline olemus.

Seadasama tunneme enestegi elust. „Kui me ometi võiksime elada oma meele järgi“, ütleme endale tihtilugu. Meie soovid sirutaksid ennast meelsasti igas suunas; mida kõike me küll hea meelega ei teeks! Ent me ei saa ennast rakendada igas suunas, saatus piirab meid sageli tegelemast millegiga, mida meelsasti teeksime. Aga näeme sedagi, et tänu piiramisele ei valgunud meie jõud laiali, ja nii saime lõpuks ära tehtud selle, mida maailmal meie käest päriselt vaja oli. Jumalik aednik puhastab ja kärbib meid, et me kannaksime õiget vilja, vilja mis ilmutab meie tõelist olemust.

Jeesus ent ütleb oma jüngritele palju enamat: Isa, aednik, puhastab ja kärbib meid kõiki. Teie aga olete juba puhtad sõna tõttu, mida ma teile olen rääkinud.

Jeesuse järgijatena võtame meiegi vastu Tema sõna, võtame Evangeeliumi oma südamesse. Isa, too aednik, kes meid siiani väljastpoolt kärpis ja puhastas, hakkab Kristuse kaudu elama meis enestes. See, mida me muidu kogeksime nagu saatuse sundi või välist käsku, tõuseb korruga meie eneste südamest. See pole enam Jumala tahtmine väljastpoolt, see on meie eneste soov, mis nüüd täide läheb! Nii kanname oma parimat vilja, anname maailmale, mida see vajab, anname, sest see on meie soov — ja iga meie tegu ülistab Isa, jumalikku Aednikku.

Jah, nii olgu.

Virve Eigo

3. mail 2020